

da man har ment, at den dog maatte vide, at de ikke bleve fremmede. Samme Bemærkning vil rimeligvis blive gjort i Nar — det tvivler jeg ikke det Mindste om, og jeg skal dertil bemærke, at, saa længe vort Forsvarsvæsen, i det Mindste den Side af Forsvarsvæsenet, som repræsenteres af Fæstninger, ligger i en saa embryonisk Tilstand som nu, og saa længe det paa den anden Side dog almindelig anerkjendes, at det største Gode for en Nation er dens Selvstændighed og Uafhængighed, Noget, som jeg med Glæde har hørt anerkjende her i Salen af et temmelig hyderliggaende Medlem af Oppositionen, — det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Pöngel) har ved en tidligere Leilighed udtalt netop dette — saa længe man stadig hører fra deres Side, som kjende Folket, at der dog i Folket raader en kraftig Billie til at ville værge Landet og forsvare det, saa længe maa efter min Overbevisning enhver Regjering, hvad enten den er høire eller venstre, hvad enten den er moderat eller liberal, fremsætte Forslag til Udvikling af Landets Forsvarsvæsen. Forsvarssagen vil vedblivende, hvilken Retning end Ministeriet gaar i, være Landets Livssag. Naar manopotvis har sagt, at det var dette Ministeriums Livssag, saa vil jeg dertil sige: Forsvarssagen vil indtil Videre være ethvert Ministeriums Livssag. Men, naar man saa vel sagtens, hvorfor kommer Regjeringen stadig saa med det samme Forslag, som indeholder Kjöbenhavns Befæstning mod Landfiden, da man dog veed, at Vælgerfolket saa bestemt har udtalt sig derimod, og dette Vælgerfolk, som kaldes selvbevidst, har ofte nok sagt dette: Landbefæstning ville vi ikke have, hvorfor saa vedblivende komme dermed? Dertil vil jeg sige: Efter min Mening vil ingen fornuftig Regjering nogensinde her i Thinget eller overfor Repræsentationen fremsætte Forslag om Udvikling af Landets Forsvarsvæsen, som ikke er anerkjendt af Sagkyndige. Samtlige Ministre i Ministerraadet kunne ikke lægge en Forsvarsplan eller udarbejde den i Detaillen, den enkelte Minister — han være nok saa sagkyndig — kan heller ikke gøre det; han maa have underordnede Myndigheder: Ingenieurkorpset, Artilleriet, Generalstaben, til at udarbejde Forslag til Udvikling af Landets Forsvarsvæsen og holde sig i det Væsentlige dertil, selv om han paa enkelte Punkter kan gøre en særegen Ide-gjældende. Han maa i det Væsentlige støtte sig til de Sagkyndige, derom maa dog Alle være enige. Det vil da ogsaa erindres, at ved tidligere Forhandlinger her har Oppositionen søgt at modbevise, hvad der er kommet fra Regje-

ringen, ved Udtalelser af Sagkyndige, Erklæringer og Kommissionsbetænkninger og har saaledes indrømmet, at det er de Sagkyndige, som egentlig maa have det afgjørende Ord ved, hvad der skal gøres. Nu kan jo ganske vist en ny Minister godt forlange, saaledes som det er blevet sagt, et Forslag paa et andet Grundlag, et, som ikke indeholder Kjöbenhavns Befæstning, han kan give Ingenieurkorpset Ordre til at udskaffe en Plan til at befæste Frederikshavn, Helsingør eller Anholt — ja, man kan tage, hvad man vil. Man faaer saa naturligvis et Forslag, saaledes som Regjeringen har forlangt; men det vil altid være ledsaget af en Bemærkning om, at man føler sig forpligtet til at gøre Ministeren opmærksom paa, at man ganske vist kan befæste Frederikshavn, Helsingør o. s. v., men at en saadan Befæstning ingen Betydning vil have for Landets Forsvar; Kjöbenhavn maa ogsaa befæstes. Derfor er det ogsaa min Overbevisning, at, naar vi se ud i den nærmeste Fremtid — hvad der kan ske om Narhundreder, derom kan man ikke udtale sig — saa vil ethvert Forslag i en nærmere Fremtid om Landets Forsvarsvæsen og Udviklingen af Fæstningsvæsenet her i Landet indeholde Kjöbenhavns Befæstning. Intet Ministerium vil kunne fremsætte Forslag her med nogensomhelst Udsigt ikke alene til at kunne gennemføre det, men blot til at faae det billiget, uden at det er støttet til Sagkyndige. Det gaar her som i alle andre Retninger. Men er det da i Virkeligheden saa sikkert, at enhver fornuftig Forsvarsudvikling her maa indeholde som en væsentlig Del Kjöbenhavns Befæstning? Er det Landet end en Paastand? Hvori ligger Beviset derfor? Beviset er ført saa ofte, det ligger i Historien. Historien minder os derom ved Begivenhederne 1659, da Kjöbenhavn blev belejret, og da Kjöbenhavns Volde reddede Fædrelandet. Vi have Mindet derom fra 1807, da de flette Befæstninger gjorde, at vi maatte udlevere Flaaden. Situationen var den Gang saaledes, at havde man da blot haft de Fæstningsværker, som vare foreslaacde for halvandet hundrede Nar siden, kunde Landet have været reddet. Beviset ligger i, at i alle de Udtalelser, som have været fremsatte gennem Narhundreder — man kan i alt Fald sige: i de to sidste Narhundreder — om Landets Forsvar har Kjöbenhavns Befæstning været medoptaget. Nu kan det vel siges: Den store Kommission i 1866 talte ikke om Kjöbenhavns Befæstning, den nøiedes med at udvikle Søeren og troede derigennem at have et Forsvar, hvorved man kunde møde et eventuelt Angreb.